

לדעת חכמים, אסור להעלות את התרומה בשבת כשם שאסור לתקן את הטבל להפריש ממן תרומה בשבת, כי זה דומה למתקן.⁽⁸⁾ ולדעת רבינו יהודה מותר להעלות את התרומה, מהטעם שיתבאר בוגمرا.

גמרא:

אמר רבא שתי הלכות:

א. **הוציא תינוק חי, ובם תלוי בצווארו,** חייב על מלאכת הוצאה משום הוצאה הבים, ואין אומרים שהתינוק הוא זה שהוציאו את הכספי ולא האדם הנושא את התינוק. אך על

"מדוע" הוא תערובת של תרומה בחוילין. ומדין תורה, התרומה מתבטלת ברוב בחוילין הכל האיסורים, והוא מותרת לזרים, אלא שחכמים החמירו בדינה, ואמרו שלא תהיה התרומה בטלה אלא אם היה שבתערובת בין התרומה בחוילין, אחד תרומה כנגד מאה בחוילין.⁽⁵⁾ וכןון שהתרומה אינה רק איסור לזרים אלא היא גם ממון כהן, لكن חייבם להוציא מהתערובת כשיעור התרומה שנפללה,⁽⁶⁾ ולנהוג בו כתרומה, אף כשהתרומה מתבטלה במאה. וכל זמן שלא העלו את התרומה מהחוילין, אסור לאכול מהתערובת.⁽⁷⁾

התערובת בכך. והתוספות [שם ד"ה עלה] סוברים, שאף על פי שבאמת סיבת התקנה היא משום גול השבט, מבואר בירושלמי, בכל זאת, התקנה היא שלא יהיה לתערובת היתר עד שירימו ממנה את התרומה, ואין לה היתר על ידי נתינת דמי התרומה.

8. אין במשנה מחולקת מפורשת בין רבנן ורבני יהודה. ובגמרא מובא תנאי החולק על רבני יהודה וסביר שמותר לתקן את המודומע על ידי שיתן את עינוי הצד זה ויוכל מהצד השני. והרמב"ם בפירוש המשנה כתוב שאין הלכה כרבי יהודה. והשאגת אריה [סוף סימן נ"ז] למד מדבריו שרבי יהודה הוא היחיד ורבנים חולקים עליו. ומשמעות מדבריו שם שאין ברור לו שנחalker רבנן על רבני יהודה כמו שימושו בדברי הרמב"ם, ואפשר שלא כל הראשונים סוברים כהרמב"ם בזוה. ועיין בהערה 147 בפרק תולין מה שהבאנו בשם הגרא". וכותב החוזן איש [דרמי סימן ט"ו ס"ק ח'] שלפי רבנן צריך הפרשה ממשית כדי להתר את המודומע, ומכיון שכן יש בדבר איסור שבות.

5. חז"ל דרשו בספרי [פרשת קרח סימן ס"ח] מהפסק האמור בתרומות מעשר "מכל חלבו את מקדשו ממני", שאם נפללה תרומה מעשר, שהיה אחת מתוך מאה, לתוכ הפירות, היא "מקדשת" אותם ואוסרת אותם. מכאן שתרומה אוסרת כשיש נגדה תשעים ותשעה חוותין, והיא בטלה רק כ שיש מה חוותין נגדה.

התוספות [ב"מ נג ב ד"ה וועלה] כתבו שזו אסמכתה, ומדאוריתא התרומה בטלה ברוב, הכל האיסורים. ובגלוון הש"ס שם ציין לרשי"י במנחות, שימושו ממנו כי זה שתרומה בטלה דוקא במאה הוא מדאוריתא. והואור שמה [פט"ז] ממאכלות אסורות הט"ז] כתוב שלדעota הרמב"ן תרומה בטלה במאה מדאוריתא.

6. כתוב הרמב"ם [פייג' מהלכות תרומות ה"א] "כל תרומה שאין הכהנים מקפידין עליה כגן תרומת הכליטין והחרובין ושעורים של אדום אינו צריך להגביה". וכותב הכסף משנה שמקורו של הרמב"ם מהירושלמי. ועיין בהערה הבהאה.

7. רשי"י במסכת בכורות [כב ב ד"ה עלה] כתוב, שאפשר לחת לכהן דמי תרומה ולהתיר את